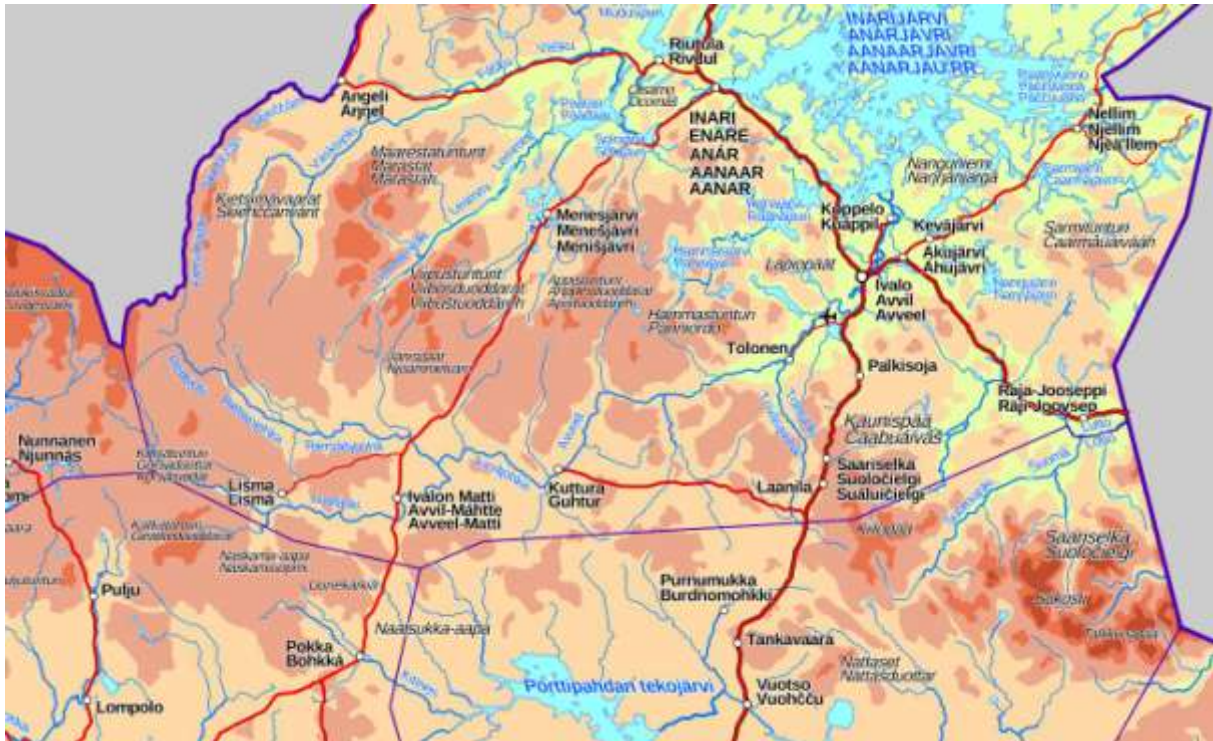

IVALOJOKI

the Gold river / Zlatá řeka

Řeka Ivalojoiki se rodí hluboko nebo spíše vysoko v náhorních pláních Národního parku Lemmenjoki, přes 350 km severně za polárním kruhem, ve finském Laponsku. Protéká, až k městu Ivalo, divokou laponskou tundrou. Na středním toku řeky byla v minulosti objevena ložiska zlata a setkáme se tady s památkami na těžbu zlata a zlatokopecké osídlení. Dolní tok řeky se pak vine již osídlenou krajinou a ústí do rozlehlého a velmi členitého jezera Inarijärvi.

Všechny řeky jižně se stáčí na jihovýchod a tečou na jih, do Botnického zálivu/Baltu. Ivalojoiki je první řekou, pramenící na rozvodí, jejíž tok se stáčí na severovýchod, za jezerem Inari protéká soustavou dalších jezer a pod jiným názvem ve fjordu u Kirkenes ústí do Barentsova moře.

Řeka nabízí vodákům mnoho rozdílných variant toku, krásnou laponskou přírodu a spoustu zážitků. Můžeme ji rozčlenit na pět úseků odlišných přírodními podmínkami, historií, majetkovými poměry a dopravní přístupností.

1. úsek od pramene řeky k Ivalon Matti

Začíná hluboko v Národním parku Lemmenjoki vyplutím na hladinu jezera Korsajärvi a soutokem potoka Korsaoja a říčky Avisuorajoki. Je vhodný pro splouvání v brzkém létě, kdy je hladina vysoká. Úsek od začátku plavby na jezeře, po most u Ivalon Matti, je odhadem dlouhý asi 50 km. Celý úsek, i přístup k jezeru je v divočině. Jediné zázemí nabízí otevřený srub Korsatupa.

2. úsek: Ivalon Matti - Kuttura

Je lokalizován mezi dvěma silnicemi, kterými je řeka přístupná. Tyto první dva úseky řeky jsou liduprázdné, vhodné pro milovníky divočiny. Tok řeky je mírný. Mimo osadu Ivalon Matti (jeden dům na louce u silnice a několik chat v lese), nejsou podél trasy žádná sídla.

3. úsek řeky: Kuttura - Lappispola je proslulý svojí krásou. Řeka, sevřená místy mezi skalními srázy, protéká kaňonovitou krajinou s historií těžby zlata i se stávajícími prospektorskými aktivitami. Tuto oblast zobrazuje film *Lapin kullat kimallus* od Åke Lindmana. Protože se v tomto úseku nacházejí kamenité peřeje, uplatníme již získané vodácké zkušenosti. Na dolní části úseku již řeku nesvírají skalnaté srázy, ale vine se v zákrutech mezi strmými štěrkovými srázy na vnějších a štěrkovými plážemi na vnitřních březích oblouků.

Tyto první tři úseky Ivalojoiki jsme proplouvali divočinou NP Lemmenjoki a Hammastunturi. Odtud se dostáváme do osídlené krajiny. Zde končí státní půda Národních parků a břehy i okolní krajina je již mnohde v soukromém vlastnictví.

4. úsek Lappispola - Ivalo, je naprosto odlišný. Po překonání tří úvodních peřejí se široký tok řeky zklidní a pokojně protéká lesy a krajinou s chatami a osadami. V ohybech meandrů se rozprostírají neuvěřitelně krásné, široké písčité pláže.

5. úsek Ivalo – jezero Inarijärvi je rovněž pomalý a klidný. Ve srovnání s předešlým úsekem tady řeka protéká mezi pobřežními březovými lesy s domy a osadami. Většina okolí řeky je v soukromém vlastnictví a nenabízí žádná místa k táboření. Je nutno dojet na jezero Inari, kde je necelé dva kilometry severně od ústí severního ramene delty Ivalojoiki, naproti osadě Veskonien, na ostrově Palosaari, tábořiště. Lze navázat plavbou po **jezeře Inari**, charakteristickém členitým pobřežím, plným poloostrovů a ostrovů. Na některých z nich jsou oficiální tábořiště a otevřené chaty. Většina ostrovů

poskytuje kromě úchvatných scenérií i mnoho možností k táboření, mnohde jsou znatelná ohniště po minulých tábornících. Klidnou jezerní vodou lze doplnout až do města Inari.

Vybavení a bezpečnost

- Mějte sebou vlastní potraviny, budete cestovat divočinou. Je vhodné mít zásoby pro jistotu na pobyt o nějaký den navíc proti plánu.
- Na trase cesty divočinou nelze koupit žádné vybavení.
- Chraňte svůj mobil a zápalky ve vodotěsném obalu a v zavazadle. Mějte sebou dostatečné teplé, větru a vodě odolné oblečení, zejména teplou čepici a rukavice. Zabalte všechny důležité věci do vodotěsného obalu (PE barel, gumový lodní pytel), a mějte je přivázané k lodi. Pokud byste se „cvakli“ = vyklopili, můžete přijít o všechny neupevněné věci. Vodáckou zásadou je zejména nepouštět z ruky pádlo. Kromě toho jsme ve Skandinávii, kde často prší, počítejte s tím.
- Nepouštějte se na cestu bez mapy a kompasu (GPS), popř. tohoto průvodce.
- Při splouvání řeky, zejména v obtížnějších peřejích, dbejte na bezpečnost (plovací vesta, přilba, nůž v pouzdře na opasku a po ruce házecí pytlík).
- Mějte sebou sekeru, malou ruční pilu (alespoň jednu na výpravu), lano, upevňovací pomůcky, náhradní pádlo. Nehleďte na další potřeby k pobytu a táboření v divočině.
- Voda v řece je studená jak na počátku léta, tak napodzim. Buďte opatrní na vyklopení do vody. Ani skutečnost, že jste dobrý plavec, vás neuchrání před podchlazením. Počítejte s tím, že při projíždění proudů v peřejích větší vlny celkem spolehlivě šplouchnou do lodi. Je dobré mít nepromokavý oblek nebo návlek „špricku“, zakrývající vnitřek lodi a kanoistu (zejména háčka) až po pás. Popřípadě neoprenový oblek, rukavice a botičky. Nebo být smíření s tím, že se namočíte. V teplém létě to asi nebude problém, ale při chladném počasí to bude nepříjemné.
- Mějte sebou molitanovou houbu na vysoušení vody v lodi.
- Boty potřebujete takové, aby vám pevně držely na noze i v proudu, tzv. „boty do vody“, neoprenové potápěčské botičky, tenisky s neoprenovými ponožkami, apod. Např. Crocsy nebo žabky jsou naprosto nevhodné, uplavou vám při první příležitosti a zůstanete v kamenitém řečišti bosí.
- Při vyloštění na břeh (na přenocování) vytáhněte loď a pevně je přivažte dostatečně daleko od vody, aby vám při náhlém vzestupu hladiny neuplavaly.
- Nezapomeňte na lékárníčku první pomoci.
- Informujte vaše přátele o vašem cestovním plánu.
- Seznamte se s „rules“, pravidly pobytu v Národním parku, pobytu na tábořištích, v chatách a dodržujte je. Místní jsou na jejich dodržování docela citliví, sami je pečlivě ctí. Buďte vlídní, vstřícní a ochotní pomoci, při setkání v divočině je to norma.

Hlavní sezóna

- Led na řece taje na začátku května. Tání následuje období vysoké vody. Proud je vysoký a silný během května a června. Na začátku června bývá v řece ještě hodně vody a počasí může být chladné. Poté, během července, se průtok sníží na úroveň, která zůstane do konce léta.
- Nejlepší kanoistická sezóna je od 15. června do konce srpna.
- Na podzim je prakticky deadline pro sjíždění polovina září. Potom se voda rychle ochladí. Už na přelomu srpna do září, „ruska time“ mohou být v noci mrazíky.
- Komáři se vyskytují obvykle mezi 25. červnem a 15. červencem. Při kempování v přírodě se vyhýbejte bažinám a křovinám, kde se navečer zase vyrojí muchničky. Nezbyvá, než se i při

teplém večeru kompletně obléct. Pomáhá klobouk s moskytiérou, naproti tomu repelenty muchničkám vůbec nevadí.

- Červenec a srpen jsou hlavní vodáckou sezónou. I tak v tuto dobu sjíždí řeku jen několik kanoistů, můžete ale potkat místní rybáře.

Obtížnost

Splutí řeky Ivalojoki není vodácky náročné, proto je vhodné i pro začátečníky. Nicméně, prosíme, respektujte vodácké zásady, respektujte tok řeky, výšku hladiny, změny a aktuální podmínky během sezóny. Buďte rozvášní a opatrní, pomoc je v divočině fakt daleko za horami.

Telefonní signál je občas na kopcích nad řekou a v dosahu vysílače v Kuttuře. Potom, od předměstí Ivala a na jezeře Inari, je plný signál všude.

Na řece Ivalojoki nejsou žádná jezera regulující průtok vody a proto vydatnější déšť rychle a nenadále mění výšku hladiny!!!

Na začátku léta je výška hladiny dostatečná ale v pozdějších suchých obdobích léta můžou mít široké a mělké úseky s rychle tekoucí vodou, s kamenitým nebo štěrkovým dnem, méně vody a je nutné hledat splavnou cestu mezi mělčinami a balvany. Tehdy mohou lodě drhnout o dno řeky. Ale kameny v řečišti Ivalojoki jsou oblé, bez ostrých hran a jsou porostlé řasami. Proto by ani pevná kanoe neměla mít problémy. Nicméně gumová loď je bezpečnější alternativou, protože lépe zvládá sklouznutí po kamenech a i při případném zalití se nepotopí. Voda v řece je sice tmavá (rašelinová), ale čistá, dobře průhledná (čitelná). Jenom v peřejkách, kde je voda rozčeřená proudem a vlnami, nejsou balvany vždycky dobře vidět a je velmi pravděpodobné, že se podaří na některý najet.

V popisu trasy a vodního toku řeky se vyskytují dva druhy peřejí:

A) široké, mělké úseky s rychle proudící vodou, s kamenitým, či štěrkovým dnem, ve kterých se může loď za nižšího stavu vody dostávat do nepříjemných kontaktů se dnem. Nazýváme je „**peřejky**“.

B) peřeje, v originálním popisu nazývané „Rapids“, tedy „plnotučné, ostré“ peřeje. Ponechme jim název „**peřeje**“.

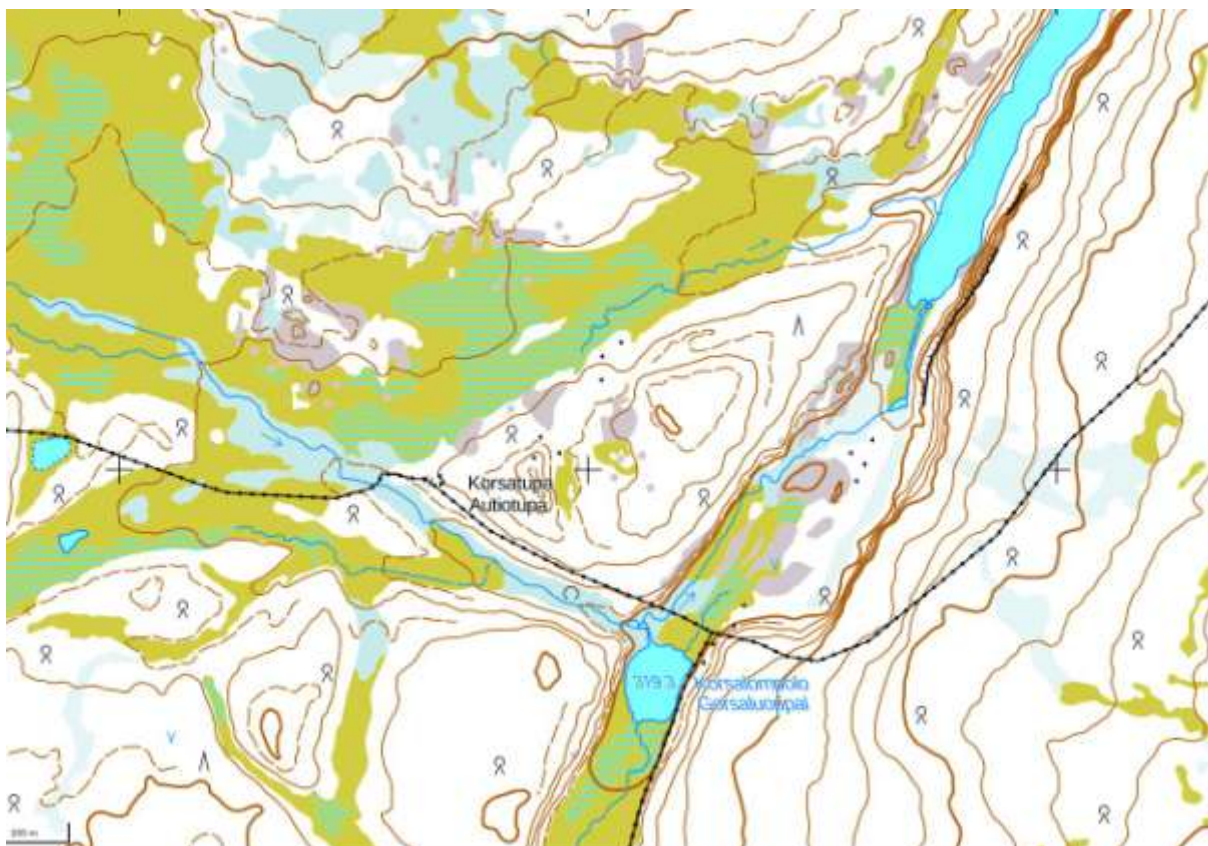
Popis jednotlivých peřejí je obecný. Velmi záleží na momentálním stavu hladiny. Stačí deseticentimetrový nárůst výšky hladiny po celonoční bouřce s vydatným deštěm a sjízdnost peřejí se může naprosto změnit. Většinou k lepšímu. Sice bude silnější proud, velké vlny, větší adrenalin, ale podstatně menší nebezpečí uvíznutí na balvanu uprostřed proudu.

Při dokumentaci peřejí jsem použil výřezy map a ortofota z finského serveru. Některá ortofota jsou v přirozených barvách, některá (načervenalá) v IR spektru, protože mi připadalo, že jsou na nich lépe vidět podrobnosti.

1. úsek od zrodu řeky k Ivalon Matti

Asi 4 km za osadou **Pulju**, silnice 956, vlevo kopec **Puljutunturi**, je u silnice rozšířené místo na odstavení vozidel. Z tohoto místa vychází od silnice pěšina, vedoucí SV směrem asi 4 km. Zde pěšina končí a dál putujeme dalších 8 km nízkými keřovitými březovými lesy k jezeru Korsajärvi. Po překonání plochého kopce **Vietkavaara** překročíme bezejmenný potok, vytékající z bažin Kierivuoma a směřující do malého jezera Korsalompola. Bezprostředně za potokem je sobí pastevecký plot a u jeho průchodu volně přístupný srub Korsatupa se saunou. Ideální a jediné zázemí k přenocování.

Stále ještě po souši doneseme věci asi kilometr severovýchodně k jezeru. Tady začíná naše vodácké putování vyplutím na hladinu 3,5 km dlouhého a úzkého jezera Korsajärvi, položeného SV směrem. Nad pravým JV břehem, se vypíná holé temeno kopce Korsatunturi.

Od výtoku potoka **Korsaoja** z jezera, za 1,5 km, se protáhneme pod sobím plotem a za dalších cca 500 m se dostáváme na soutok s poměrně vydatnou říčkou **Avisuorajoki**. Doposud jsme se prodírali potokem, místy mezi kameny a větvemi. Tímto soutokem začíná **Ivalojoensuu**. Řeka s každým přítokem nabírá na průtoku. Po 2 km projíždíme asi kilometrový úsek mělkého kamenitého řečiště

s balvany a ostrůvky **Kattilakoski**. Za nižšího stavu vody můžou být kamenité úseky docela dobrodružné, ale většinou se tady tok vine otevřeným údolím. Bažinaté okolí řeky střídají i úseky pevného, kamenitého břehu s čistým borovým lesem. Po asi 8 km se řeka zklidní do tišin, zakončených bazénem klidné vody **Ivalolommol**. Úseky klidné vody následují v pestrém sledu peřejky se svižně tekoucí vodou. Proud se dymanicky proplétá mezi kamennitými ostrůvky, aby se opět zklidnil v rozlivech klidné vody, lemovaných bažinatými břehy s množstvím přítékajících potůčků. Ostrý zákrut k SV, zakončený v 90 ° zlomu k JV ostrůvkem po levé straně, je předzvěst soutoku s Naskamajoki za 2 kilometry.

Pravostranný přítok říčky **Naskamajoki** (na soutoku šterková mělčina/ostrov na levé straně. Vpravo, asi 50 m od břehu, malý srub). Asi 1 km od soutoku projíždíme úsek mělké vody s vyčnívajícími balvany **Kovakorva**, následující tišinou **Kovakorvanniva**, zakončenou na levé straně toku šterkovým ostrůvkem. Od jeho horní hrany vychází na levém břehu pěšina k osadě **Lisma**, vzdálené asi 2 km severovýchodně. 100 m za ostrůvkem je nad pravým břehem, 50 m za bažinou, vhodné místo k táboření. Vede sem od JV lesní cesta od osady Pokka (27 km). Cesta je od osady dlouho zpevněná, ale posléze je z ní hlinitá lesní cesta, sjíždá spíše pro těžkou terénní techniku.

Další přístup k řece je možný cestou z osady **Lisma** podél říčky **Lismajoki**, k jejímu soutoku s Ivalojoki, za další 2 km. Pěšina ústí na zarostlou loučku u přítoku a za ní se otevírá bazén tišiny **Lismansuuniva** a dlouhý úsek klidné vody **Lismansuvanto**.

2. úsek Ivalon Matti - Kuttura

Přístup k řece je přímo u mostu, na pravém břehu. Na širší krajnici je možno odstavit auto, vyložit věci, připravit lodě k vyplutí, ... Nad zářezem silnice, na vyvýšeném břehu je malý palouček s ohništěm, kde lze tábořit.

Na této trase nejsou vybudována žádná oficiální tábořiště. Musíte se o místo svého táboření rozhodnout sami, nicméně několik vhodných míst je dále popsáno.

Vyjíždíme do mírného proudu od mostu. Po ujetí 4 km klidnou vodou se řeka obloukem vrací blízko k silnici a osadě **Ivalon Matti**.

Tady, na levém břehu, pod chatami, je malý kousek travnatého břehu a mezi břízkami pěkné místo na táboření.

Ujedeme další asi 1 km, na úrovni rákosové mělčiny/ ostrůvku **Kotisuvanto** je přechod bývalé koňské stezky (nyní pro sněžné skůtry) a bývalé pole a farma Matti Eira po pravé straně.

Název **Ivalon Matti** pochází od finského osadníka Matti Eira, který v polovině 19. století založil farmu na poloostrově Ivalovaara, obtékaném ze tří stran řekou. Až v r. 1960 byla postavena silnice 955, vedoucí po druhém, levém břehu, kde se nad řekou nachází několik chat a u loučky u silnice dům s kůlnou a ohradami pro soby. Pojmenování „osada“ je zde trochu nadnesené. Asi 1 km SV za osadou prochází na úrovni ostrůvku v řece, brodem Kotisuvanto, a dále přímo přes farmu, stará koňská stezka, která byla vybudována z Kittilä, přes vesnici Pokankylä, do centra Inari. Farma Matti Eira není od řeky moc dobře vidět, přestože se nachází velmi blízko řeky, na pravém břehu. Kamenný plot kolem původního pole je v oblasti Inari výjimečný. Zemědělství v těchto neúrodných, drsných přírodních podmínkách nebylo příliš efektivní a Eirova rodina to časem vzdala.

Za 200 m je nad pravým břehem chata a na její úrovni vjíždíme do 600 m dlouhého, mělkého, širokého úseku s rychle proudící vodou **Alaniva**. Alaniva sestává ze čtyř krátkých peřejek. Zde se poprvé setkáme s pocitem splouvání divoké vody. Ovšem pojem „divoká voda“ je příliš silný. Trochu nepříjemné může být kamenité řečiště za nízkého stavu vody. Za Alanivou vplujeme do bazénu klidné vody **Paltsasuvanto**, který končí pěti krátkými mělčinami a peřejkami **Sormusniva**, **Sormuskorva**. Vjíždíme do tišin **Hirvijärämä** a **Sormussuvanto**, kde řeka vytváří bazény s klidnou vodou a s mělčinami na březích, které můžeme vhodně využít k odpočinku, přiražení ke břehu a vylodění. Tady původní průvodce doporučuje utáboření. My jsme tu žádné vhodné místo nenašli. Je tu ale možnost u šterkového výběžku u pravostranného přítoku potoka nabrat čistou vodu.

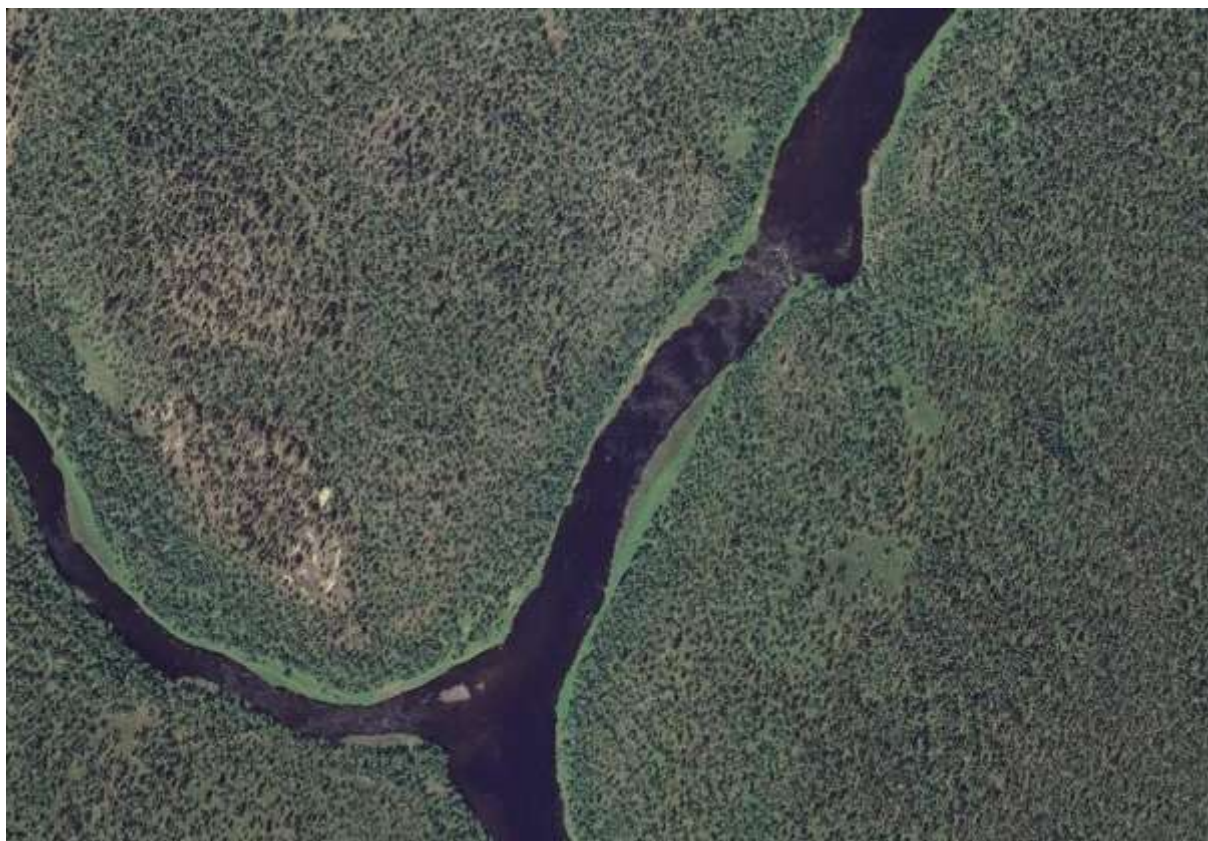

V následujícím úseku je řeka a její břehy okouzlující. Svižně proudící voda protéká širokými mělkými kamenitými úseky, aby se v zápětí rozlila do bazénů a tišin s klidnou vodou. Ubývající kilometry si pod přívalem zážitků ani neuvědomíte. Řeka se tu stáčí v esovitých obloucích k severozápadu a následně k severovýchodu, jak protéká mezi lesnatými kopci.

Po opuštění tišin Hirvijärämä, následuje série peřejek s rychle tekoucí vodou. Ve spodní části peřejek je v řečišti ostrov, kde hlubší voda proudí zprava. Za nimi přijedeme na klidnou vodu **Tolpasuvanto**. Zde míjíme pastevecký sobí plot, viditelný v břízkách na obou březích řeky. Potom následuje bezejmenná kamenitá peřej, která nás za nižšího stavu vody dost překvapila a potrápila (uvážnutí na balvanu uprostřed proudu, zalití lodi). Na pravém břehu za ní, u tišinky klidné vody je místo k táboření.

Za pozvolným ohybem doleva připlouváme k pravostrannému přítoku **Iso Sormusjoja**. 1,5 km za přítokem se řeka stáčí pozvolným obloukem k východu a v místě, kde se začíná stáčet k severu přitéká zprava malý potůček, na pravém břehu je pevný břeh s břízkami, za kterými se otvírá světlina rašeliniště. Zde je pěkné místo k táboření, na řadu dalších kilometrů poslední.

Několik kilometrů se střídají úseky klidné vody s kamenitými, mělkými úseky, kde řeka proudí svižně. Řeka se v táhlých obloucích stáčí severozápadně kolem podlouhlého kopce **Honkavaara**, tyčícího se nad pravým břehem. Na **soutoku s řekou Repojoiki** se řeka stáčí severovýchodně a vtéká do peřeje **Kärräkoski**.

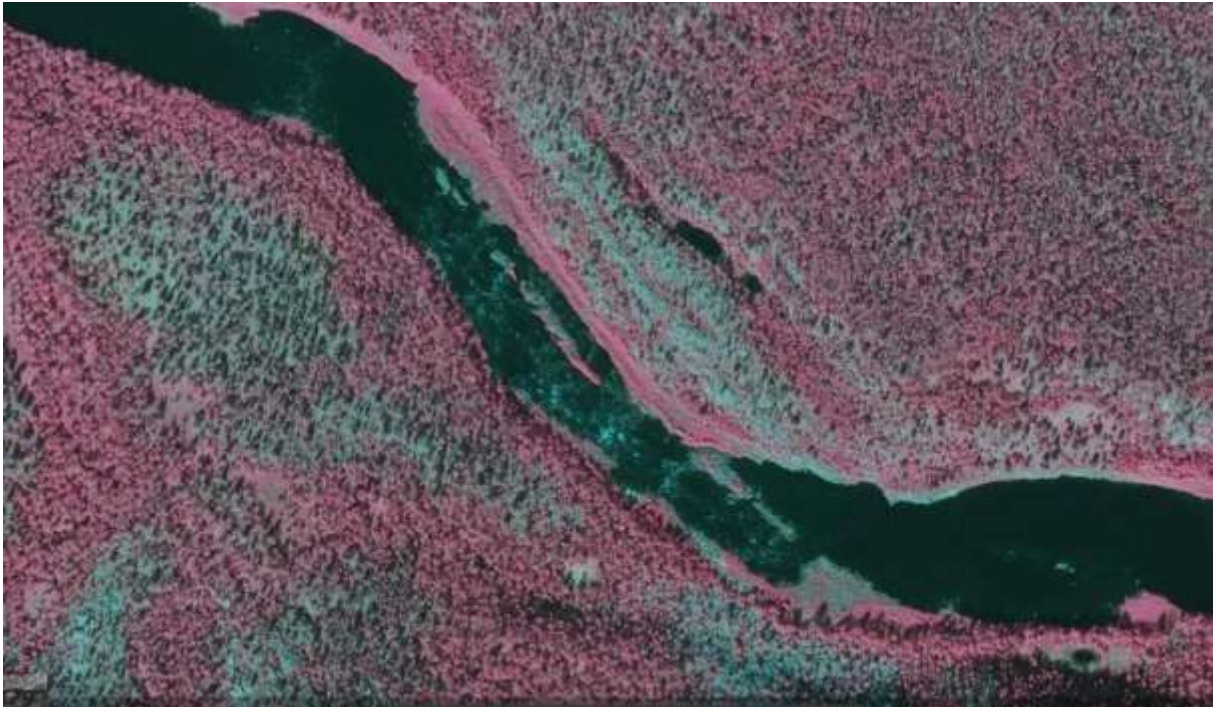

Ani ne za dva kilometry se kolem severního hřbetu Honkavaara řeka skoro v pravém úhlu stáčí k jihovýchodu. V rovném úseku řeky výrazný skalnatý, řídkce zalesněný vrchol kopce **Hirvipäät** ční nad krajinou přímo před námi. Řeka obtéká dlouhými, širokými, svižně tekoucími peřejkami **Karvaniva** příkrý kopec **Yrjönvaara**, který za pobřežním porostem břízek jenom tušíme a opět se ostře stáčí k severovýchodu do úzkého, skalními stěnami sevřeného údolí.

V závěru úseku klidné vody připlouváme k levostrannému přítoku **Karvajoki**.

Odtud následuje velmi pěkný a trochu náročnější úsek plavby. Příkré svahy, skalní bloky a stěny a borový les vytváří úchvatnou scénérii. Nyní rychle tekoucí proud přes mělčiny vtéká do kaskády peřejí **Järnäkoski**, **Kivikoski**, a **Jäkäläkoski**. Tyto peřeje jsou poměrně lehké, ale následující peřej **Saarikoski** už trochu prověří naše vodácké zkušenosti. Hlavní proud teče pravou stranou řečiště a na spodním konci peřeje zahne ostře doleva, do mezery ve skalním hřebítku, který stojí jako bariéra šikmo přes řečiště. Pod pravou stranou skalního hřebítku je za peřejí pěkná tišina, výborný fotopoint.

Za peřejí Saarikoski, za úsekem klidné vody teče řeka svižně mělčinami **Suljuniva** a za tišinou **Mukkasuvanto** k balvanité peřeji **Mukkakoski**.

V původním průvodci tu doporučují táboření, ale nenašli jsme tady žádné vhodné místo. Zřejmě to někdo plánoval jenom prstem po mapě. Břehy jsou v celé délce následující tišiny bažinaté, rašelinné, zarostlé březovými houštinami a za nimi poměrně strmé svahy s borovým lesem.

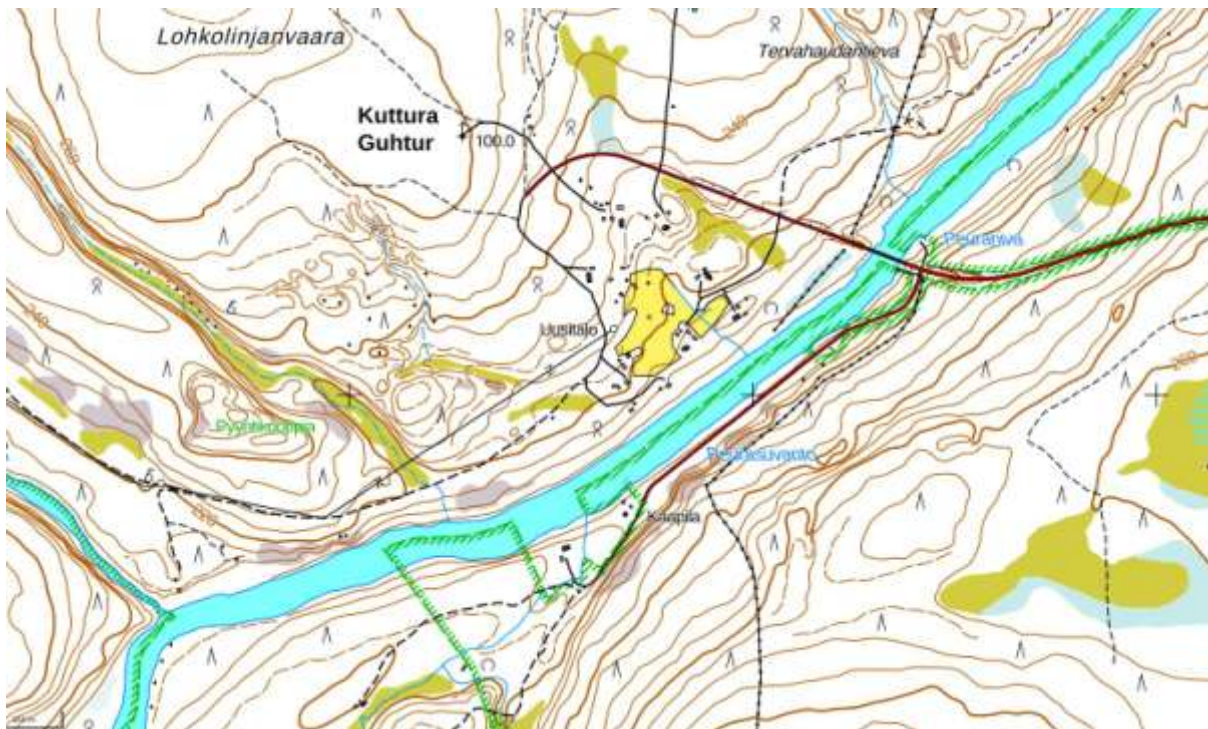

Mukkakoski je poslední peřej na této části trasy. Za peřejí Mukkakoski a rychle proudícím mělkým kamenitým úsekem **Harriniva** se otevírá 3,6 km dlouhá tišina **Hirvisuonto**. Za dvěma mírnými ohyby je na konci tišiny třetí, zvláštní. Jak se blížíme, připadá nám, že tady řeka končí širokou, jen mírně borůvkým a vrbičkami zarostlou planinou. Samozřejmě, je to jenom klam, protože řeka zde v šířce asi 300 m překonává nízký terénní stupeň, na kterém uskočí vpravo. Tato nečekaná změna toku zřejmě souvisí s vertikálním zlomem v podkladové skále. Na tomto stupni je řetězec malých ostrůvků zarostlých vrbičkami. Voda protéká mezi ostrůvky a pod nimi dál pokračuje původním směrem k jihovýchodu. Projíždí se až posledním úzkým průlivem mezi ostrůvky, kde teče pěkný proudový jazyk.

V zálivu nad ostrůvky se dá pěkně vylodit a plochá, trochu hrbolatá a kamenitá pláž nabízí pěkné místo k táboření. Vlevo, za vrbičkami, v březovém lese a za bažinou, je několik chat.

Za tímto stupněm, se řeka stočí na severovýchod. V ohybu přitékají zprava řeky **Pikku Rullajoki** a **Kivijoki**. Následují kamenité mělčiny a rychle tekoucí voda. V mírném zlomu k severovýchodu se vlévá levostranný přítok **Taimenjoki**. Už brzy se zpoza záhybu vynoří pohled na ocelový most s betonovými pilíři, kterým řeku překonává silnice vedoucí do osady **Kuttura**, která se rozkládá nad levým břehem.

3. úsek Kuttura - Alaniva - Ivalo

Kuttura. Osada, silniční most přes řeku, 200 m před mostem na pravém břehu je zpevněný vstup do vody, nad ním rozměrná odstavná plocha, budka s WC a kontejner na odpady.

Po 3,3 km dlouhé tišině **Alasuvanto** za Kutturou řeka vtéká do malebného, skalami sevřeného kaňonu, kde svižnou peřejí **Porttiniva** obtéká zprava kopec **Porttikallio**. Jedeme levou stranou pod skalní stěnou, kde teče hlavní proud a dál pak středem řeky. Řeka je mělká, což je pro Ivalojoiki typické. Za peřejí Porttiniva je necelý 1 km dlouhá tišina, kde máme pocit, že řeka Ivalojoiki má vodáky ráda.

Na pravostranném přítoku říčky **Kyläjoki** je volně přístupný srub Kyläjoki, s tábořištěm. Je to denní srub, není vybaven palandami.

Bezprostředně za soutokem začíná peřej **Kyläjoenniva**. Vjíždíme pravou stranou a pokračujeme středem proudu. V dolní části peřeje se držíme středem proudu, mírně vlevo od proudnice. Vlevo na břehu jsou zbytky staré zlatokopecté prospektorské chaty a rýžoviště.

Po 250 m klidné vody následuje peřej **Timanttiköngäs**. Mělká a skalnatá peřej. Pojedeme ji vnějším ohybem a středem rovných úseků.

Následuje 750 m dlouhá tišina **Väänäsensuvanto**.

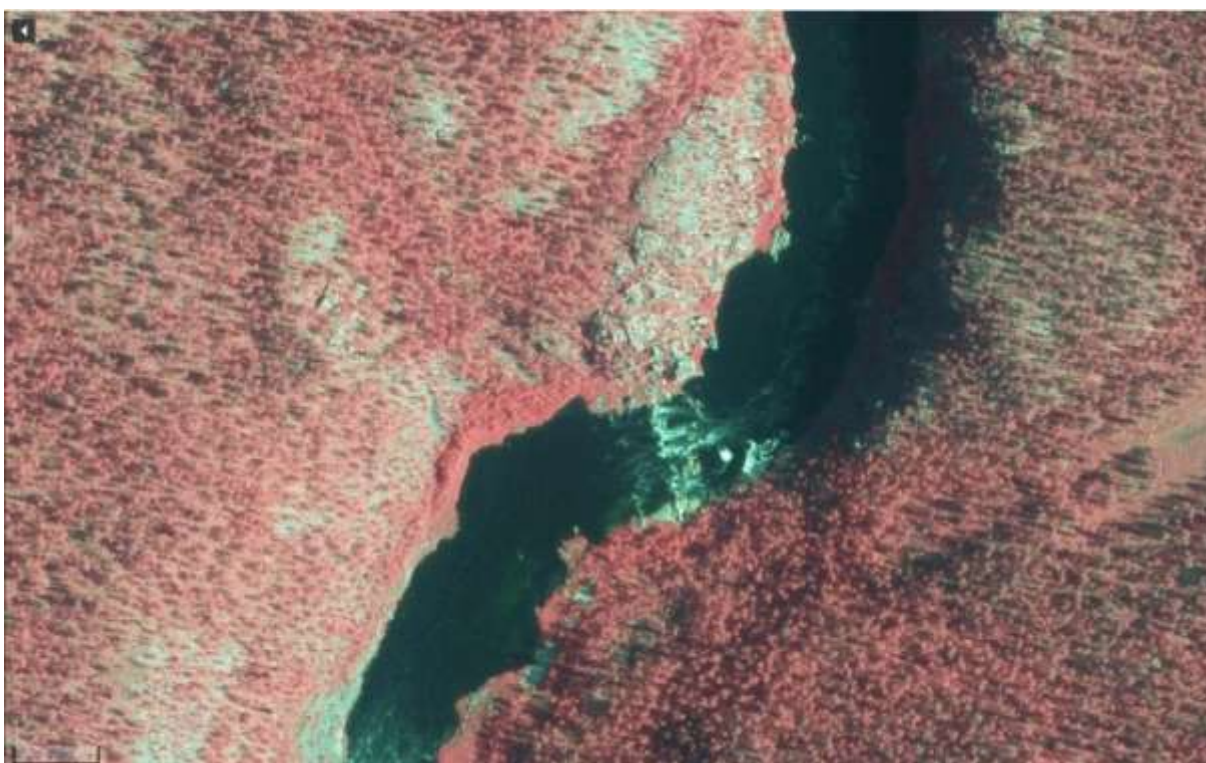

Väänäsenniva. Vjíždíme ze středu toku do vnějšího ohybu zatačky. Na konci peřeje mjííme zleva skálu/ostrov. Za peřejí je oblíbený fotopoint - pohled na skály na levém břehu.

Následuje 1,4 km úsek klidné vody.

Möllärinkoski. Vjíždíme zprava, držte loď blízko skály na pravé straně. Ve středu peřeje projedeme zprava kolem velkých balvanů, proud přechází na levou stranu toku, na konec peřeje. Řečiště v peřeji je mělké, balvanité a silný proud.

Saarnaköngäs. Doporučujeme prohlédnout kanál v peřeji z pravého břehu ještě před projížděním. Po 100 m klidné vody od konce peřeje Möllärinkoski lze přirazit ke břehu v malé zátocince vpravo, 130 m před peřejí, protože pak už proud silně táhne do peřeje a není cesty zpět. *Je tu i možnost utáboření.* Celý kanál je přehlédnutelný z velkých balvanů u pravého břehu, kolem kterých protéká několik slabších proudových pramenů. Pár metrů pod sebou máme skalní blok, ležící vpravo od

hlavního proudového jazyka. Peřej je vlastně kamenný práh napříč přes řeku, pod skálou na levém břehu. Přibližně uprostřed ční z vody velký balvan a 1-2 metry vpravo od něj je ve skalním podkladu díra, na níž se proud vody propadá do znatelné prohlubně, takové přírodní „šlajsny“. Ta nemusí být zvrchu dobře vidět, takže při nájezdu musíte její polohu odhadnout podle toho velkého balvanu. Najedte si v proudu dostatečně včas nad tím prahem, blízko u něj je už proud silný a tam už s tím stranově nic neuděláte. Najedete správně asi 1-2 m vpravo od toho velkého balvanu, do té prohlubně a se silným proudem pak projedete sérií vysokých křížných vln nebo těsně vlevo od nich klidnější částí proudu. Pod peřejí napěněný proud už klidněji teče pravou stranou řečiště, tišina je na levé straně, ale i u pravého břehu je klidný vracák. Vyplatí se přirazit ke břehu napravo a na skalnatém břehu je výborný fotopoint a místo na vstřebání adrenalinového zážitku s kamarády.

Následuje 800 m úsek klidné vody **Yrjönsuvanto**.

Surmaköngäs. Vršek peřeje je dobře viditelný z lodi. Na pravé straně je mělčina s haldou kamenů, zasahujících do vody. Vjíždíme vlevo, blízko břehu a jedeme po levé straně asi 100 m. Pak přejedeme na pravou stranu a pokračujeme až do konce peřeje asi 5m od pravého břehu. Na konci peřeje je práh s vysokými vlnami.

Za peřejí Surmaköngäs 800 m klidné vody k místu s názvem **Ruikanmukka**, kde je na levém břehu, pod skalní stěnou, *stará chata poustevníka Unto Koivunena*. *Pěkné odpočinkové místo na skalkách na břehu, zajímavá prohlídka staré chaty, kůlny a kamenné ? asi pece? Ale tábořit se tu nedá.*

Vjíždíme do mělčiny, následované kaskádou peřejí **Penttiläkoski** a téměř bezprostředně následující peřejí **Saarikorva**.

Peřej **Penttiläkoski** začíná bezprostředně za poustevníkovou chatou. Vjíždíme zprava, blízko břehu. Jedeme vpravo asi 100 m, odkud hlavní proud křížuje řečiště na levou stranu. Spodní část peřeje Penttiläkoski je mělká a skalnatá. Následuje peřej **Saarikorva**, stejně mělká a skalnatá. Pojedeme kolem kamenitého ostrova z levé strany.

Anellinkorvat je série tří krátkých peřejí. Jedeme vpravo, blízko břehu.

Za necelých 500 m klidné vody následuje **Appisköngäs**. Jedeme středem toku. Pozor na balvany.

Za 1,6 km klidné vody levostranný přítok řeky **Appisjoki**, vybavené tábořiště.

Korhosenkoski Vjíždíme vpravo, pokračujeme asi 500 m až k ostrovu, za ním je řeka široká, mělká, balvanitá. Jedeme levou stranou až do konce peřeje.

Saunakoski. Už zdálky je vidět závěsná lávka nad peřejí Saunakoski u osady Kultala. Vjíždíme blízko pravého břehu a pod lávkou přejedeme s proudem na levou stranu.

Kultalankoski. V peřeji Kultalankoski je hojnost vody, skupiny skal a velké vlny. Vjíždíme napravo a pokračujeme s proudem po pravé straně.

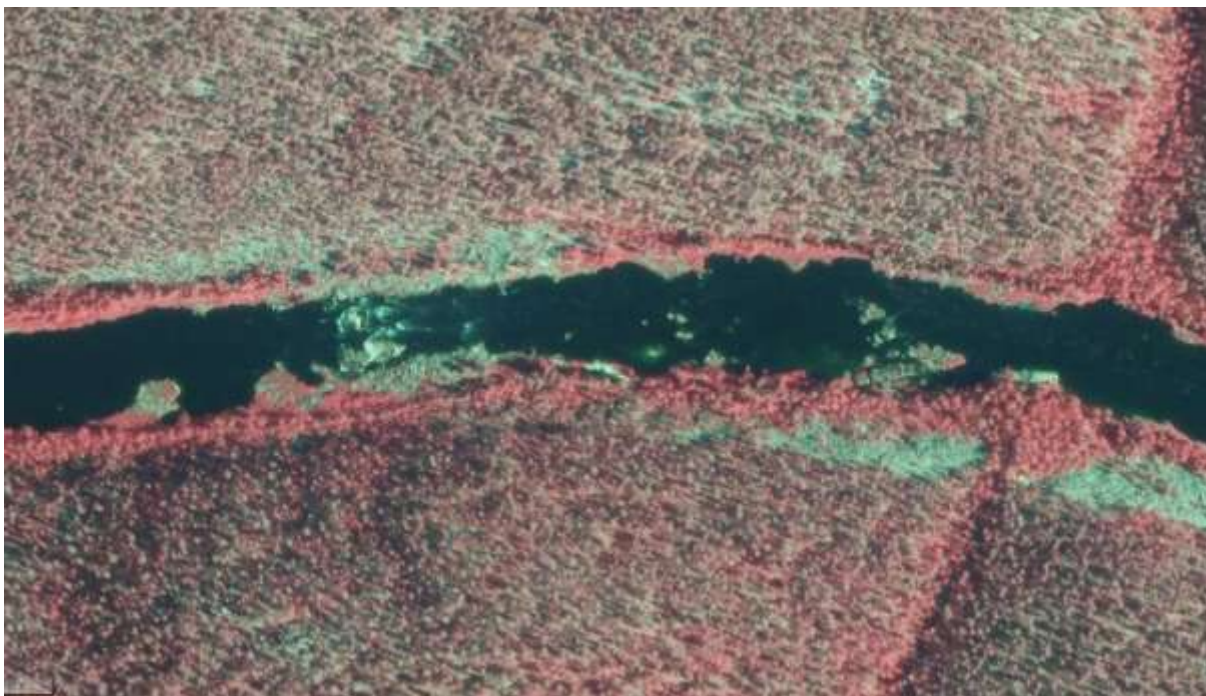
*Tady, za peřejí Saunakoski, je štěrkový břeh, nad kterým stojí kůlna, vhodný k vylodění a přístupu do osady. **Kultala** - historická zlatokopecká osada, památkově chráněná chata s volným vstupem, ale se zákazem přespávání a rozdělávání ohně, pěkný, dobře vybavený volně přístupný srub, nájemní a rezervační srub, tábořiště, potůček s čistou vodou, ...*

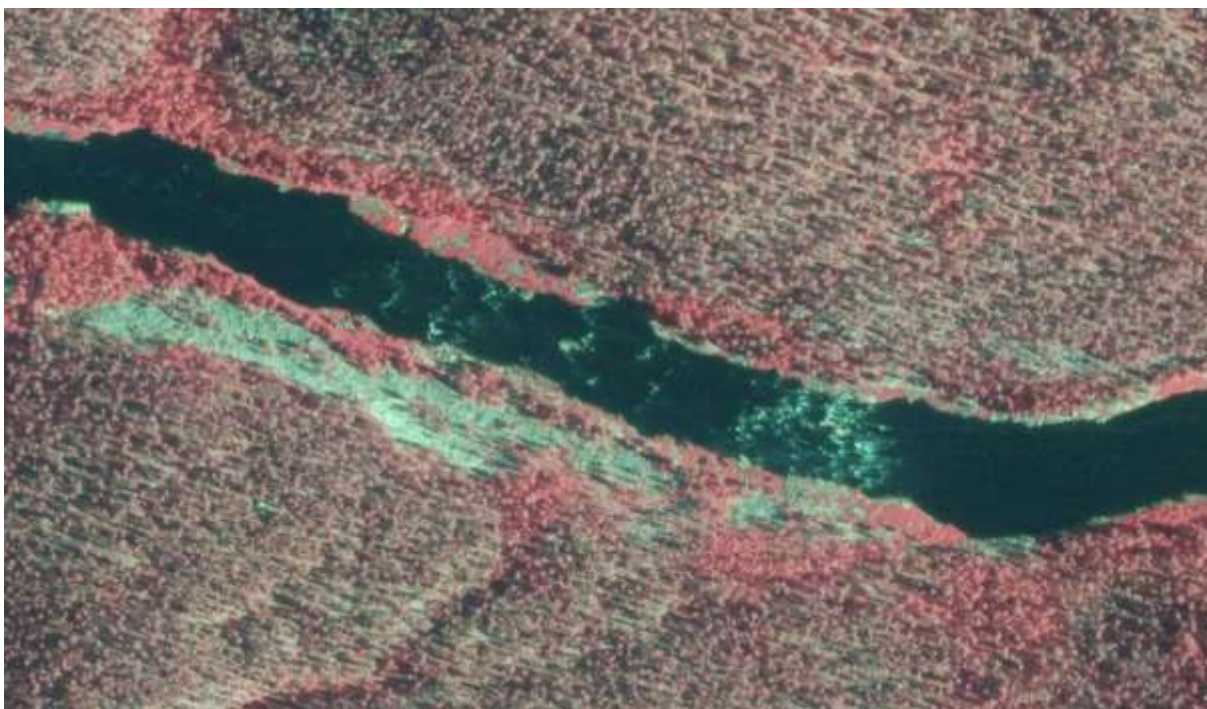
Téměř bezprostředně za Kultalankoski navazuje peřej **Kolmosenkoski**. Proud obtéká skalnatou a kamenitou mělčinu/ostrov zprava.

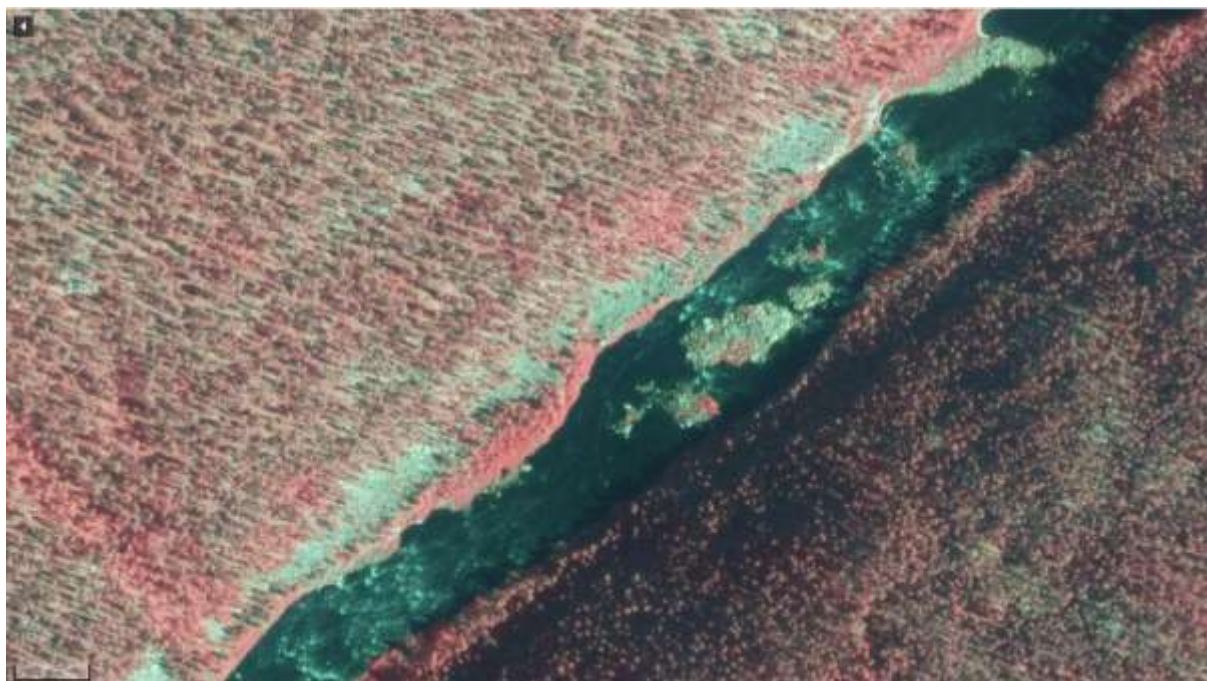
Následuje 1 km klidné vody.

Rovaniemenkögäs. 130 m před vplutím do peřeje je na pravé straně řečiště ostrov/poloostrov (podle stavu vody). Vjíždíme u levého břehu, zprava kolem skály a dále držíme loď rovně dolu po proudu.

Björklundinkoski. Vjíždíme u pravého břehu. Přejedeme kolem balvanitého břehu a držíme se na pravé straně, blízko břehu. Projedeme kolem ostrůvku tvořeného hromadou kamenů z pravé strany. Zprava přitéká středně silný proud a držíme se v něm. Balvanitou mělčinu ve spodní části peřeje míjíme zprava.

Grönholmankoski. Vjezd mírně vpravo od prostředka, dál se držíme středem toku. Ve spodní části peřeje přejedeme kolem kamenitých ostrovů zleva, za ostrovem doprava a držíme se blízko pravého břehu.

Merimieskoski. Peřej uzavírá kamenitý mys z levého břehu. Jedeme středovým proudem a ve spodní části peřeje pak blízko pravého břehu.

Údolí, doposud svírající řeku skalami, se zde otevírá a skalnaté břehy střídají vrstvy velkých oblázků, vejčitých valounů, vyrvaných ze skal, ohlazených erozí a naplavených někdy v dávné minulosti mohutným proudem řeky. Asi včetně zlatých valounků a zrněk, které později zavedly příčinu zlaté horečky na Ivalojoiki.

Projíždíme 1,2 km úsek klidné vody. V polovině míváme mělčinu a kamenitý mys z levého břehu. Následuje peřejka **Kaarreniva**, mělký a kamenitý úsek.

Za necelých 500 m pak do Ivalojoiki zprava vtéká říčka **Sotajoki**.

Na soutoku je vybavené tábořiště. Asi 400 m proti proudu Sotajoki je Liljeqvist, malá otevřená chata, s historickou saunou.

Od soutoku Sotajoki následuje 1 km úsek **Sotajoensuukoski**, se štěrkovými plážemi po obou stranách toku, zakončený mělčinou **Vaskisniva**. Vjíždíme a splouváme poblíž levého břehu, asi 10 m od břehu.

Následuje 2 km tišina **Vaskissuvanto**.

Ritakoski. 1,4 km dlouhá dvoustupňová peřej, oddělená krátkým úsekem klidnější vody. Vjíždíme středem proudu. V zatáčce přejedeme k pravé straně peřeje, odtud zase zpět do středu proudu.

Na začátku peřeje, na jižním, pravém břehu, je odstavený dřevěný plovoucí bagr „**Liljeqvistin ruoppaaja**“, památka na éru těžby zlata.

V ohybu je na severním, levém břehu, na mýtině, bývalá zlatokopecká osada **Ritakoski**. Na její úrovni začíná a bezprostředně za ní pokračuje kamenitá mělčina a štěrkový břeh, vhodný k vyloštění. Musí se k němu dopádlovat z proudu, žádná tišina tam není. Dobře vybavená otevřená a nájemní chata Ritakoski, tábořiště, u břehu „celtová sauna“.

Za peřejí Ritakoski se řeka rozlévá do bazénu klidné vody. Pravostranný přítok **Palsinoja** se štěrkovou pláží, vyčnívající do vodní plochy, a 2,5 km klidné vody **Palsinsuvanto**.

Kuivaniva. Široké, mělké řečiště. Držíme se středu řeky. Proud zleva obtéká kamenité mělčiny / ostrůvky.

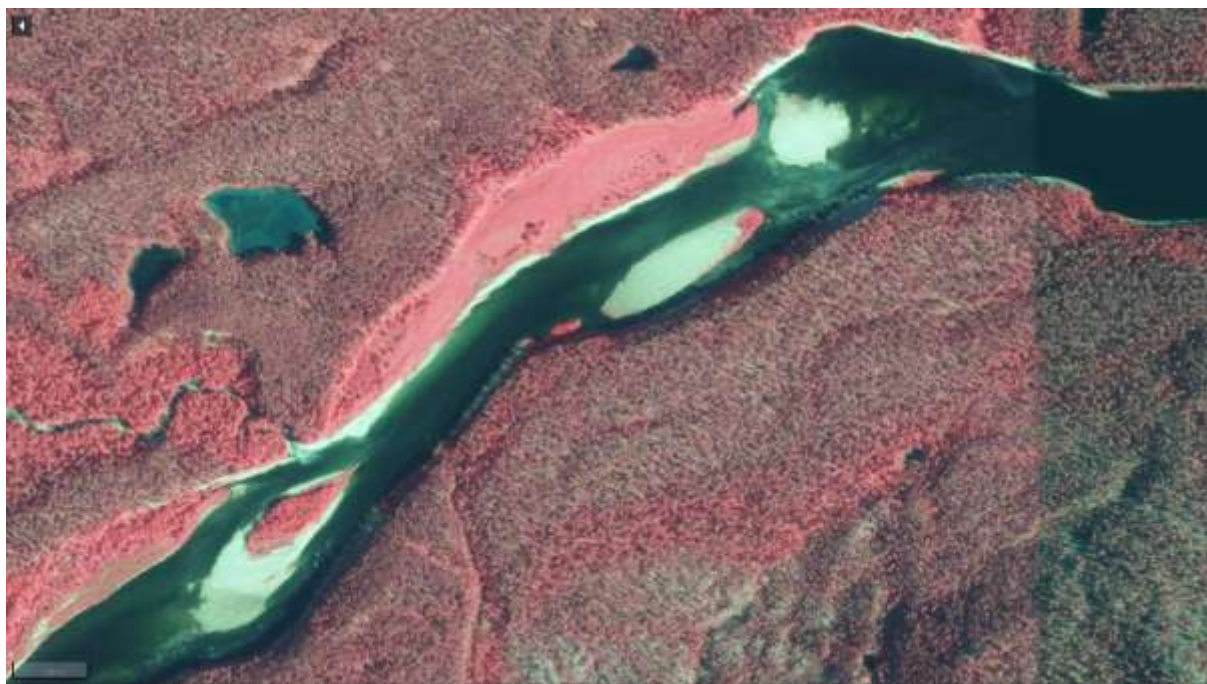
Pelsinniva/Nulkkamukka. Na obou březích jsou v ohybech řeky na vnější straně strmé štěrkové svahy a na vnitřní štěrkové mělčiny/pláže.

*Za peřejí, cca 250 m před štěrkovým ostrovem, je na pravém břehu památník „**Lihrin muistomerkki**“. Je to místo prvního nálezů zlata na Ivalojoiki.*

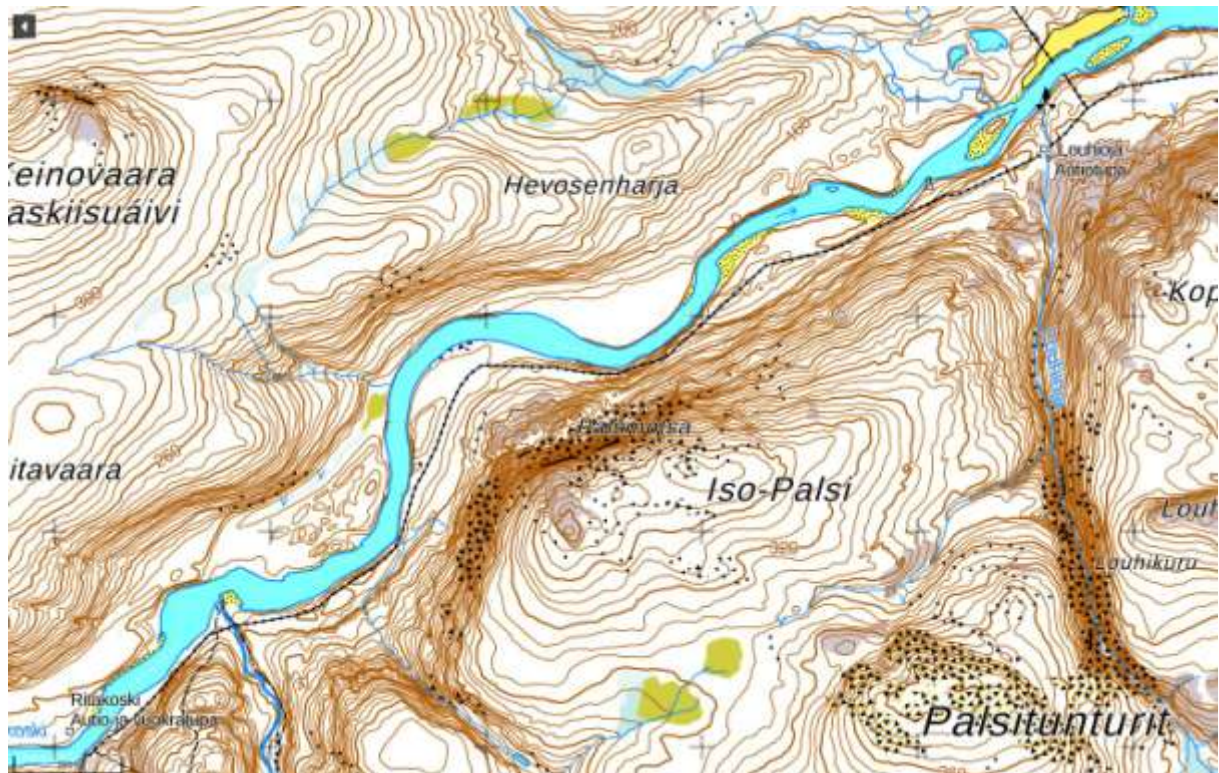
Hammasniva. Jedeme poblíž pravého břehu.

Za prvním ostrovem je pravostranný přítok **Louhioja**.

Je tu tábořiště a asi 400 m proti proudu Louhioji, na jejím západním břehu, je u průchodu v sobím plotu otevřená chata Louhioja.

*Tady se nabízí turistický výšlap na kopec **Iso-Palsi**. Skalnatý vrcholek a strmá skalní stěna nabízí pěkné výhledy do kaňonu řeky.*

Härkäniva. Splavný kanál vede blízko pravého břehu. Míjíme kamenitý ostrov **Härkäsaari**.

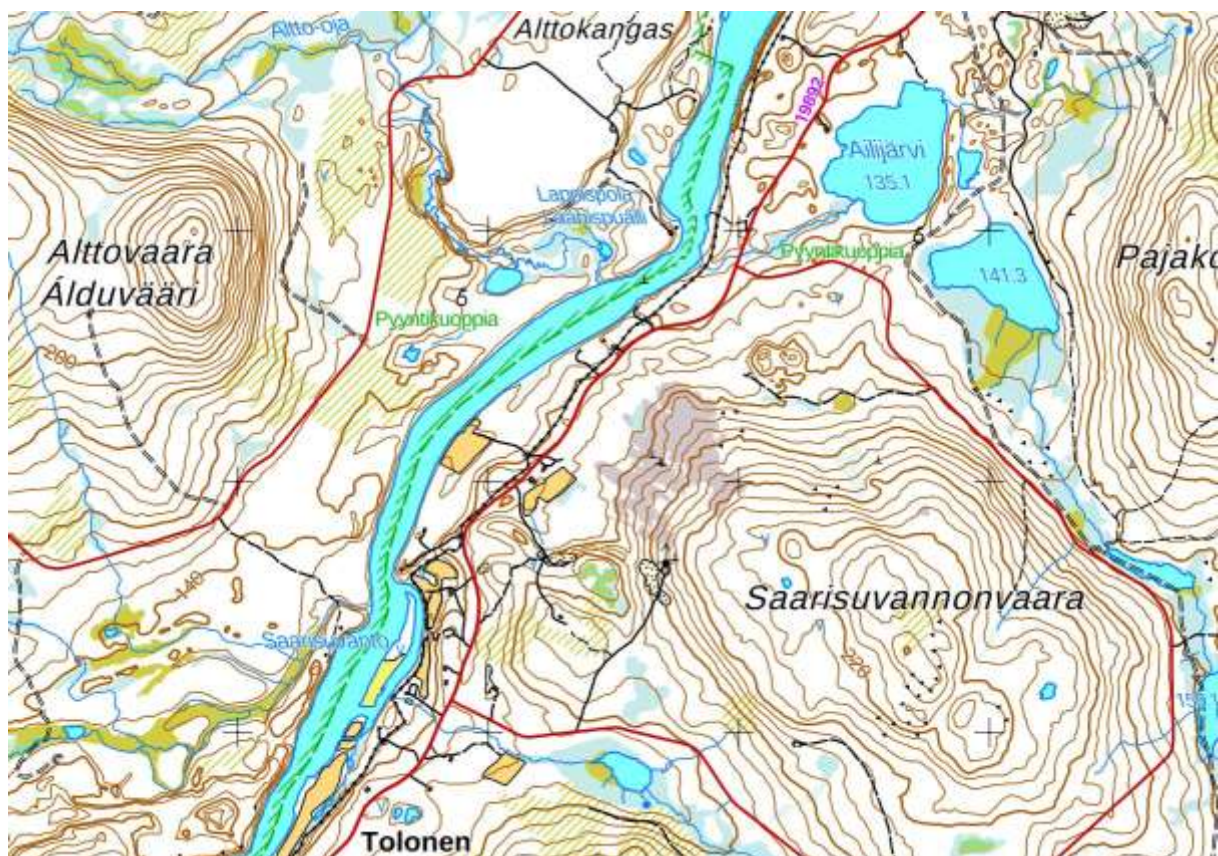
Hetanniva Zpočátku jedeme středním proudem a na úrovni ostrova **Tomperi**, s chatami na levém břehu, vyjedeme na pravou stranu toku. Dále se řeka rozlévá do šířky a do několika bazénů a tišín mezi ostrovy, **Hentansuvanto**.

Za kilometr klidné vody následuje prudký esovitý ohyb řeky, obtékající nízký skalnatý hřbet. Vytváří peřej **Toloskoski**. Je vhodné prohlédnout si peřej Toloskoski před sjížděním z pravého břehu, ale stejně přehlédneme jenom horní část peřeje. Do horní části vjíždíme vlevo od středu, jedeme v proudovém jazyku levou stranou, přímo ke středu ohybu řeky. Pozor na balvany překryté rozvlněnou proudící vodou. V ohybu proud vynese loď k pravému břehu. Po krátkém úseku klidnější vody navazuje dolní část peřeje, kde hlavní proud teče asi 5m od pravého břehu. Peřej končí silným proudem s docela velkými vlnami. Pozor na velké skály ve středu spodní části peřeje, které nejsou shora dobře viditelné. Je také možné jet mělkou levou stranou, ale tady se nevyhneme mnoha kontaktům lodi s kamenitým dnem.

Toloskoski je poslední dravá peřej na Ivalojoiki, následují už jen rychleji tekoucí peřejky. Ale díky přírodě za ně, protože nás čekají dlouhé tišiny se stále pomaleji tekoucí vodou. Pravostranného přítoku **Tolosjoki** si v tišinách a slepých ramenech ani nevšimneme.

V těchto místech opouštíme divokou, nedotčenou přírodu NP Lemmenjoki a Hammastunturi a dostáváme se do civilizované, lidmi osídlené krajiny. Na pravém břehu houstnoucí chaty a domy už signalizují osadu Tolonen.

Lappispola. *Na pravém břehu je vhodné místo k přistání. Loučka/píščina, se zpevněným vstupem do vody pro lodě, 100 m nad břehem příjezd od silnice 19892, štěrkové parkoviště, budka s WC, kontejner na odpadky a tábořiště s ohništěm.*

Pajakoski, Alakoski. Poslední svižně tekoucí peřejky

Vpravo, nad břehem, míváme letiště Ivalo. V mírných, táhlých meandrech řeky, jsou na vnitřních obloucích meandrů nádherné písčité pláže. Projíždíme zajímavý systém opuštěných meandrů a slepých ramen řeky. Míváme Törmänen, předměstí Ivala. V místě, kde se řeka setkává se silnicí, je kemp s benzinkou, kde je možnost na WC nabrat čistou vodu. V ohbí posledního velkého oblouku, 5 km před Ivalet, **Näveriniemi**, je nádherná písčná pláž, situovaná k jihu, na jejímž travnatém okraji je krásné místo k táboření.

Ivalo. Před mostem, viditelným z dálky, projíždíme kolem ohrazené písčité pláže, která slouží jako veřejné koupaliště. Přístaviště je na pravém břehu za mostem, travnatý břeh s malým dřevěným molem. Bezprostředně od mola je v dosahu, za kruhovým objezdem, velký supermarket.

Z Ivala pokračujeme širokým, klidným tokem řeky, k jezeru Inari. Na tomto úseku řeky se tábořit nedá, v podstatě všechny pěkné břehy jsou osazené chatami a pozemky jsou soukromé. Asi po 10 km se řeka rozlévá do ramen, které mezi ostrovy a mělčinami zarostlými vodními travinami, vytváří deltu ústí do jezera. My jsme zvolili trasu severovýchodním ramenem, kolem poloostrova Lahti, k tábořišti na ostrově **Palosaari**.

Jezero Inari je velmi členité, plné poloostrovů, možná stovek, větších i malých ostrovů. Na některých z nich jsou otevřené i nájemní sruby a tábořiště.

Většina ostrovů má pevné kamenité pobřeží, porostlé borovým lesem, s polštářím mechu, borůvek a vřesu, nabízející desítky pěkných míst k táboření. Stará ohniště dokazují, že je tu cestovatelé také využívají. Ostrovy, jejich zátoky a mysy jsou neuvěřitelně malebné, zejména za klidného, pěkného počasí.

Do cílového města **Inari** nás čeká dobrých 40 km kličkování mezi ostrovy klidnou jezerní hladinou. Žádné zpěněné peřeje už nás nečekají, leda vlny vzedmuté svižným větrem, který může být na otevřených plochách jak dobrým pomocníkem (v zádech), tak obtížným protivníkem (ve tváři). Pokud nás čeká hladina klidná jako „Tálinsej rybník“, je to pohádková pohoda. Ale když se povede silnější protivítr, tak se taky stane, že to proti němu nelze vybojovat. Musí se vyhledat zátok a počkat, až to Odina přestane bavit a vítr se uklidní.

Instrukce, doprava, mapy

Vzdálenost z Česka je cca 2 665 silničních km (měřeno od Hradce Králové k Ivalon Matti). Zahrnuje přejezd Německa, trajekt do Švédska/Trelleborgu, přejezd Švédska na sever po silnici E4, zpočátku až za Gävle je to dálnice, potom tříproudá rychlostní silnice, střídající jeden a dva pruhy. Dále na sever jsou u průjezdů osadami omezené rychlosti a všechny jsou hlídány radary s kamerami. Za Luleå pak odbočíme na silnici E10 přes Övertorneå a Övertorneå, kde se hodí nabrat PHM, protože je tu o trochu levněji, než na finských benzinkách. Pokračujeme na finské straně podél řeky Torniojoki po E08/21 na Pello, Kolari, po silnici 80 do Kittilä, po 79 Sirkka, kde odbočíme na místní silnici 956, za pár kilometrů na 955, která nás už dovede k Ivalon Matti. Silnice je místy ve výstavbě nových napřímených úseků, tak části cesty jedeme po šterkovém staveništi nebo po objížďkách po starých úsecích cesty.

Příjezd k nástupu na horní tok Ivalojoki vede po silnici 956 od Sirkka, nástup na pěšinu asi 4 km za osadou Pulju.

U Ivalon Matti řeku přetíná silnice 955 vedoucí ze Sirkka do Inari. Od silnice 955, cca. 2 km JZ od Repojoiki odbočuje místní silnička 17 km do osady Lisma. K tomuto místu na horním toku taky vede z jihu lesní cesta od osady Pokka. Lesní cesta je zpočátku zpevněná, ale v poslední třetině je to už hlinitá cesta, vhodná tak pro těžkou lesní techniku. Jednou z možností nástupu na řeku je i osada a řeka Repojoiki.

Šotolinová silnice 9694 vedoucí do osady Kuttura, vzdálenost asi 40 km z Laanila, která se nachází na státní silnici 4 / E75 vedoucí z Ivala do Rovaniemi. Odbočka není obsluhovaná veřejnou dopravou. Parkovací místo a přístaviště lodí je u mostu v Kuttuře.

Cílová místa v Lappispole, Ivalu a Inari jsou už snadno přístupná.

Dopravní vzdálenosti přístupových bodů na řece Ivalojoki jsou značné. Přímější spojení nejsou, řeka protéká divočinou.

Mapy

Lemmenjoki outdoor map 1:100 000, Topographic maps V 443 a V522, Hammastunturi Ivalojoki Juutua waterproof outdoor map, 1:50 000, Karttakeskus 2020, Inari Guide map 1:150 000, a určité spousta dalších.

Tábořiště, ohniště, chaty

Na prvním, horním úseku řeky je na přístupu k jezeru Korsajärvi srub Korsatupa. Jediná doporučená místa k táboření jsou u konce lesní cesty od osady Pokka, kousek za ostrovem, od něhož vychází pěšina do osady Lisma a u mostu u Ivalon Matti.

Na středním toku řeky jsou zřízena tábořiště na přítocích řek Kyläjoki, Appisjoki, Sotajoki a Louhioja. Tábořit lze samozřejmě i u srubů a v případě potřeby volně v divočině. Dbejte na pořádek a zanechte po svém pobytu tábořiště v takovém stavu, jako byste tam vůbec nebyli.

Na státní půdě je povoleno použít větve a klacky ležící na zemi, k rozdělání ohně. Je doporučeno využít vybudovaná tábořiště, když je to možné. Je zakázáno zakládat otevřená ohniště při varování před nebezpečím požáru. Nicméně je dovoleno používat plynové vařeče.

Otevřená sruby v divočině (autiotupa/open wilderness hut), i nájemní chaty jsou popsány v textu. V takovém srubu bývá základní vybavení: dřevěné palandy, stůl a lavice, kamna, kbelíky na čistou a odpadní vodu a často i propanbutanový vaříč a tlaková lahev s plynem. U srubu je dřevník, vybavený zásobou suchého dřeva na topení, pilou a sekerou a suché WC. U některých srubů jsou nádoby na odpad, ale běžným zvykem je, své odpadky zase odnést. V nájemních chatách bývá trochu více vybavení, např. nějaké nádoby na vaření, matrace na palandách, apod.

Vodu k pití je vhodné brát z malých přítoků, potůčků, kde je pocitově čistější, než v řece. Ale pohybujeme se v čisté severské přírodě, kde není žádné civilizační znečištění. Lze také použít filtr, desinfekční tablety, nebo vodu z řeky převařit. Říční voda je tmavá, protože vytéká z rašelinných slatí. Není nikterak závadná, ale i po převaření má trochu rašelinnou příchuť. Voda na jezeře Inari je úžasně čistá a průzračná.

Rybaření

Trvale se ve finských vodách nachází 67 druhů ryb, v jezerech nejčastěji chytíte štika, okouna nebo candáta, v řekách jsou pstruzi, lipani a lososi, síh a mník jsou rozšířeni po celé zemi.

Ve Finsku může rybařit úplně každý. Jediné, co potřebujete, je sehnat si vhodné vybavení. Podle toho, s čím na ryby vyrazíte, se pak liší to, zda potřebujete povolenku nebo ne.

Povolenku nepotřebujete, pokud chytáte pouze na háček a vlasec, tzn. bez prutu s navijákem, nebo jdete v zimě chytat na miniprut na dírký (ice-fishing). Pokud je vám méně než 18 nebo více než 64 let, můžete bez povolení chytat i na klasický prut s návnadou.

Pro vyřízení povolenky jděte na <https://verkkokauppa.eraluvat.fi/en/> a hledejte Fisheries Management Fee. Tahle povolenka, která se registruje na jméno, platí při chytání na jeden prut prakticky pro celé Finsko na státem obhospodařovaných vodách. Jsou samozřejmě výjimky, např. v Národních parcích a v soukromých revírech.

Cena povolenek je 45 EUR za rok, 15 EUR za týden a 6 EUR za den (2022).

Místní zajímavosti

Northern Lapland Nature Centre Siida, Inari – návštěvnické středisko NP Lemmenjoki, sámské muzeum, vnitřní i venkovní expozice.

Urho Kekkonen National Park Customer Service Kiehinen, Saariselkä – expozice o NP Urho Kekkonen a Hammastunturi, a o vodních cestách a podmínkách pro kanoistiku a vodáctví v severním Laponsku.

Tankavaara Gold village - muzeum těžby zlata, návštěvnické středisko Národního parku, rýžování zlata.

Arktikum, Rovaniemi - vědecké centrum University of Lapland pro výzkum Arktidy a Regionální muzeum Laponska (skvělé, vymezte si několik hodin),

Santa Claus Village, Rovaniemi - vesnička Santa Klause, turistická atrakce typu Disneyland, suvenýry, Santova pošta, polární kruh (skutečná poloha polárního kruhu je o 6 km severněji, tady je to šméčko pro turisty).

Ivalojoiki kilometráž

Horní tok po Ivalon Matti

3,8	3,8	Korsajärvi - jezero, po výtok potoka z jezera
0,4	4,2	soutok s potokem Kultajärvi
0,7	4,9	sobí plot
1,4	6,3	soutok s Avisuorajoki = začátek Ivalojoiki; 200 m kamenité, ostrůvky, za 450 m meandr
1,5	8,5	Haarasuvanto - klidná voda
2	10,5	Kattilakoski – 2 km kaskáda peřejek, kamenité, ostrůvky balvanů, řeka se stáčí ve vlnkách, u poslední peřejky k JV
3,6	14,1	Kattilasuvanto – klidná voda
0,7	14,8	Veturisuvanto – rozliv do bazénů klidné vody po obou stranách toku
0,6	15,4	Veturikosket – krátká dvoustupňová peřejka, v horní uprostřed toku velký balvan, pod spodní malý ostrov
2,5	17,9	Ivalolommol – klidná voda a rozliv do bazénů, v závěru široký bazén s ostrovem, výtok ze SV rohu do 300 m balvanité peřejky s ostrůvkem
1,0	18,9	Haapasuvanto – tišina s ostrůvkem
1,2	20,1	Haapanivat – série tří peřejek, mezi nimi úseky klidné vody
2,8	22,9	Vuosisuvanto – rozliv do bazénu klidné vody, pravost. přítok potoka Jäkäläoja, po 300 m ostrov,
0,4	23,3	Vuossinivat – peřejka, řeka se esovitě stáčí JV/SV/JV
1,2	24,5	úsek klidné vody; v rozlivu do bazénu pravost. přítok potoka Kapalo-oja
0,2	24,7	200 m peřejka; řeka zde dělá prudký zlom k SV a JV; v S ohybu kamenitý ostrůvek
2,7	27,4	Naskamasuvanto – klidná voda, za cca 2 km ostrůvek a úseky kamenitého řečiště, pravost. soutok s Naskamajoki, na soutoku kamenitý ostrov
1,3	28,7	kamenité řečiště s úseky klidné vody Kovakorva / Kovakorvaniva. V úrovni ostrůvku, na levém břehu vychází pěšina k osadě Lisma. 200 m za ostrůvkem, 50 m za bažinou na pravém břehu, místo k táboření u závěru lesní cesty od osady Pokka.
2,4	31,1	Pikkusuvanto – klidná voda, ostrůvky, levost. soutok s Lismajoki, cesta od osady Lisma
4,0	35,1	za soutokem rozliv do bazénu Lismansuuniva; dlouhý úsek klidné vody Pajusuvanto, zakončený esovitým zákrutem k J
1,0	36,1	úsek rychle tekoucí mělké vody Joappiniva, zakončené ostrovem
1,8	37,9	Joappisuvanto – klidná voda
0,1	38,0	Pikku Helkikoski - peřejka v esovitém záhybu k S/SV/S
3,5	41,5	Helkisuvanto – dlouhá tišina, pozvolné zákruty k S/SV a JV, ve spodní části mělčina s ostrůvky
0,5	42,0	Helkikoski - peřejka
0,2	42,2	pravost. přítok Helkijoki
0,9	42,1	ostrov Helkikoskensaari, mělké kamenité řečiště
1,4	44,5	Pikku Helkisuvanto – klidná voda
0,3	44,8	Susannakoski - peřej
1,4	46,2	Vuopionsuvanto – klidná voda; Vuopionnivat – rozliv do bazénu na pravé straně
0,3	46,5	krátká peřejka
1,3	47,8	Saarisuvanto – klidná voda, podlouhlý ostrov, nad pravým břehem chaty

1,8	49,6	klidná voda; most silnice 956 u Ivalon Matti
-----	------	--

Ivalon Matti – Kuttura

	49,6	most silnice 956 u Ivalon Matti
2,6	52,2	Alakarinsuvanto, Alakarinniva – klidná voda, ostrov u pravé strany, mělké řečiště
1,2	53,4	levostr. přítok potoka Kulpako-oja, nad levým břehem osada Ivalon Matti, chaty
1,2	54,6	Kotisuvanto – úsek klidné vody zakončený mělčinou s ostrovem, kudy prochází brod skůtrové stezky; na pravém břehu bývalá farma Matti Eira
0,7	55,3	tišina, nad pravým břehem chata
1,0	56,3	Alaniva – peřejky
1,3	57,6	Paltsasuvanto – klidná voda
1,1	58,7	Sormusniva, Sormuskorva – peřejky; pravostr. přítok Pikku Sormusojä
0,8	59,5	tišina Hirvijärämä, Sormussuvanto – bazény klidné vody
0,9	60,4	mělké kamenité řečiště, ve spodní části ostrov
1,6	62,0	Tolpasuvanto – klidná voda, sobí plot na obou březích, uprostřed úseku mělké kamenité řečiště; pravostr. přítok Iso Sormusojä
4,8	66,9	klidná voda, místy kamenité mělké řečiště; řeka se v pozvolných obloucích stáčí k S/SV/SZ; V nad řekou výrazný kopec Honkavaara s hřbetem klesajícím k S, soutok s Repojoki, kde se řeka stáčí k SV
0,5	67,3	Kärräkoski - peřej
2,3	69,6	úsek klidné vody, kde se řeka lomí ohybem k JV kolem S paty hřebene Honkavaara
1,9	71,5	Karvaniva – svižně tekoucí peřejky, ohyb k SV kolem J úpatí kopce Yrjönvaara
0,9	72,4	levostr. přítok Karvajoki
3,7	76,1	kaskáda peřejí Järnäkongäs, Kivikoski, Jäkäläkoski, Saarikoski; mezi peřejemi krátké úseky klidné vody
1,0	77,1	úsek klidné vody zakončený mělčinou Suljunniva
1,8	78,9	Mukkasuvanto – úsek klidné vody
0,6	79,5	Mukkakoski – třístupňová peřej, na konci na levé straně ostrůvek
1,0	80,5	tišina
0,4	80,9	Harriniva – mělké kamenité řečiště
3,6	84,5	Hirvisuvanto – dlouhá tišina zakončená uskočením řeky na kamenitém prahu napravo
2,3	86,8	klidná voda, ohyb k V/SV, pravostr. přítoky Pikku Rulajoki a Kivijoki
1,5	88,3	levostr. přítok Taimenjoki
2,0	90,3	Kuttura, most přes řeku, osada, nástupní/výstupní místo před mostem vpravo

Kuttura – Ivalo – ústí Ivalojoeki

	90,3	Kuttura, most
3,4	93,7	Alasuvanto – tišina
0,3	94,0	Porttiniva - mělký kamenitý úsek v ohybu řeky kolem kopce Porttikallio nad levým břehem,
1,7	95,7	tišina, pravostr. soutok s Kyläjoeki, srub, tábořiště
2,0	97,7	peřejky Kyläjoenniva, Timantikongäs, Väänäsenniva; pod poslední peřejí ostrůvek a 300 m, nad levým břehem skalní stěna
1,4	99,1	tišina
0,5	99,6	Möllerinkoski – mělká kamenitá peřejka

0,2	99,8	Za 200 m, na levém břehu skalní stěna, pod ní Saarnaköngäs – ostrá peřej
0,8	100,6	Yrjönsuvanto – klidná voda
0,4	101,0	Surmaköngäs – peřej
1,1	102,1	Ruikanmukka – klidná voda; v závěru tišiny, na levém břehu pod skalní stěnou, chata poustevníka; ohyb k S, mělčina
2,0	104,1	kaskáda peřejí Penttilänköske, Saarikorva (na pravé straně ostrůvek), Anellinkorvat, Appisköngäs (v levé straně ostrůvek)
1,6	105,7	klidná voda, ohyb k V; levostr. přítok Appisjoki, 300 m šterková pláž, tábořiště
0,9	106,6	za pláží ostrůvek, začátek peřeje Korhosenkoski
0,7	107,3	klidná voda
0,3	107,6	Saunakoski – peřej; lávka nad řekou; za peřejí na levém břehu šterková plážička a výstupní místo; osada Kultala – srub, tábořiště
0,5	108,1	Za 200 m od plážičky vjezd do peřeje Kultalankoski; v levé části balvanité, dva skalnaté ostrovy
0,8	108,9	tišina
0,2	109,1	Kolmosenkoski – peřej, uprostřed, mírně vlevo kamenitý ostrov
1,1	110,2	klidná voda; před začátkem peřeje vpravo ostrůvek
1,0	111,2	Rovaniemenköngäs – balvanité, malé kamenité ostrůvky; po krátké tišině navazuje peřej Björklundinkoski
0,8	112,0	klidná voda
0,7	112,7	Grönholmankoski – kamenitá peřej, ve spodní části, na pravé straně, kamenité ostrůvky; bezprostředně navazující peřej Merimieskoski, ukončená kamenitým mysem z levého břehu
1,2	113,9	klidná voda
0,4	114,3	Kaarenniva - peřej
0,5	114,8	pravostr. přítok Sotajoki, tábořiště, 400 m J proti proudu Sotajoki srub Liljekvist
1,2	116,0	Vaskisniva – mělčiny, na březích šterkové pláže
2,2	118,2	Vaskissuvanto – klidná voda; 250 m před začátkem mělčin je na pravém břehu dřevěný bagr Liljeqvistin ruoppaaja
1,3	119,5	mělký, široký tok; za ohybem k SV na levém břehu dlouhá šterková mělčina/pláž; Ritakoski – osada, srub, tábořiště
4,7	124,2	Za 200 m pravostr. přítok Palsinoja, se šterkovou pláží; Kuivaniva – klidná voda, pozvolné oblouky k S/V/SV; Nulkkamukka – vysoké šterkové břehy na levém a pláži na pravém břehu; za ohybem k SV, nad pravým břehem, památník Lihrin Muistomerkki
0,6	124,8	za prvním ostrovem pravostr. přítok Louhioja – tábořiště, chata u sobího plotu;
0,7	125,5	mělký široký tok, šterkovité ostrovy
4,0	129,5	tišina, v závěru mělký široký tok, ostrov Härkäsaari
1,2	130,7	vlevo lesnatý velký ostrov Tomperi, chaty
1,5	132,2	tišina Hentansuvanto – široký rozliv do bazénů, ostrovy
1,8	134,0	klidná voda
0,7	134,7	Toloskoski – dvoustupňová peřej v esovitém ohybu obtékajícím skalnatý hřbet
3,6	138,3	úsek klidné vody zakončený mělčinou Saarisuvanto; nad pravým břehem osada Tolonen
2,2	140,5	Lappispola – peřejka, výstupní místo na pravém břehu, tábořiště
2,0	142,5	Pajakoskenmukka – klidná voda, vlevo podlouhlý ostrov Pajakoskensaari; ohyb k JV/SV, široká, mělká peřejka Pajakoski
1,0	143,5	klidná voda
1,0	144,5	Alakoski – mělčiny, písčité ostrůvky; nad pravým břehem letiště Ivalo

22,0	166,5	klidný široký tok, velké oblouky meandrů, písčité pláže; Ivalo – výstupní místo vpravo, na travnatém břehu za mostem, molo
9,7	176,2	Lammasaari – ostrovy, začátek delty
6,3	182,5	S rameno ústí Ivalojoki do jezera Inari

Jezero Inari

1,5	184,0	S rameno ústí – tábořiště Palosaari
10	194,0	Palosaari – Iso Jääsaari, srub Jääsaari
17,5	211,5	Jääsaari – Suovasaari, kota
15,7	227,2	Suovasaari - Inari

Celkové sklesání

	Nadmořská výška	Sklesání za úsek	Sklesání celkem
Korsajärvi	313		195
Ivalon Matti	267	46	
Kuttura	205	62	
Ivalo	123	82	
Inarijärvi	118	5	

Podle průvodce staženého z internetu přeložil z AJ

a podle vlastních zkušeností doplnil a přepsal Bob Háj.

Mapové výřezy, ortofota, geografické a místní informace: retkikartta.fi, nationalparks.fi

Fotografie: Bob Háj, Jirka Ropek, Radek Kunc

Cestu jsme absolvovali v polovině srpna 2022.

Na nafukovacích gumových kánoích Rapid Wild od firmy WTX Brno.

Rybářské informace: finskyblog.cz

Souřadnicový systém: Yhtenäiskoordinaatisto YKJ (Finnish KKJ 27)	N	E
nástup na pěšinu u silnice za Pulju	408789	7574079
srub Korsatupa	414685	7585977
soutok potoků, počátek Ivalojoiki	419376	7589923
tišina Ivalolommol	427740	7585984
ostrý zákrut s peřejkou a ostrůvkem na konci	433444	7583143
soutok s Naskamajoki	435755	7582340
tábořiště u závěru lesní cesty, 100 m za ostrůvkem, odkud vede pěšina k Lismě	436764	7582899
přítok Lismajoki, Suuniva, pěšina od Lismy	438826	7583121
ostrov Helkikoskensaari	448363	7581116
ostrov před chatami	452612	7581865
most u Ivalon Matti	454133	7581056
Kotisivanto - brod stezky u farmy Matti Eira	455225	7584915
tišiny Hirvijärämä	458766	7585003
soutok s Iso Sormusaja	460756	7585976
soutok s Repojoki	460340	7589278
soutok s Karvajoki	464136	7591304
peřej Saarikoski	467192	7590674
závěr tišiny Hirvisuvanto (skalní schod)	473844	7587088
most u osady Kuttura	478328	7588344
soutok s Kyläjoki, srub	481600	7592144
peřej Saarnaköngäs	482163	7595609
Ruikanmukka, stará chata poustevníka	483519	7596968
přítok Appisjoki, tábořiště	484760	7599807
peřej Saunakoski, lávka, osada Kultala	486720	7599157
soutok se Sotajoki, tábořiště	493339	7599368
Ritakoski, srub	496735	7598950
památník „Lihrin muistomerkki“	501032	7601611
soutok s Louhioja, tábořiště, srub	501599	7601984
ostrov Härkäsaari	505255	7603014
peřej Toloskoski	509407	7604048
Lappispola	512811	7606962
Ivalo, most	521859	7616702
delta Ivalojoiki, ústí do jezera Inari	525997	7627218
ostrov Palosaari, tábořiště	525664	7630641
ostrov Jääsaari, srub	529222	7639889
ostrov Petäjäsaari, srub	525997	7627218
ostrov Suovasaari, kota	516860	7646055
Inari, Kalasatama - přístaviště	500812	7644205

Slovníček:

joki, puro	řeka, potok
lähde	pramen
kahlaamo	brod
silta, riippusilta	most, lávka
putous	spád/pád (k zemi)
reitti	trasa, cesta (směr)
ajotie, ajopolku	silnička, lesní cesta
luontopolku, polku	přírodní stezka, stezka, pěšina
poroerotus, erotusaita	ohrady k selekci sobů
aita, portti	plot, ohrada (V sobích plotech jsou v podrobnějších mapách zakresleny průchody/brány. Po průchodu je opět zataraste.)
metsä	les
erämaa-alue	divočina, areál chráněné divočiny
raja	ohraničení, hranice
avokallio	skála, skalní plocha
louhikko, kivikko	balvanové, kamenné moře, kamenitý povrch
iso kivi	velký balvan
autio	pustý
varaustupa	rezervační chata (nutno předem zamluvit/rezervovat, možné i na delší pobyt)
vuokratupa	nájemní chata (nutno v kanceláři parku na daný termín zaplatit a obdržet klíč. Někdy k ní patří přístup/klíč do sauny). Na zaplacený termín je chata, resp. její najmutá část (počet lůžek) vaše. Vhodné pro větší skupiny (4+).
autiotupa	otevřený srub v divočině, většinou v mapě s číslem udávajícím kapacitu osob. Na přespání, není určen k delšímu pobytu.
päivätupa	denní chata, bez vybavení k přespání. Na denních trasách u turistických středisek bývá na některých i bufet s obsluhou.
kammi	sámská chýše (polozemljanka)
kota	laponské teepee
laavu	krytý přístřešek
tulentekopaikka, telttailualue	ohniště, tábořiště
koski, rapids	peřej
köngäs	vodopád, slap
muistomerkki	památník, monument
nähtävyys	vyhlídka, turistická zajímavost
venesatama	lodní přístav
pyytää, hei, ole hyvä	prosím (prosba / pobídka, ...)
kiitos	děkuji
hyvä / huono	dobrý / špatný
kiva, ihana	pěkný
hei, päivää	dobrá den (pozdrav)
poutasää / huonosta säästä johtuen	pěkné / špatné počasí